

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei:

Pe an	12 cor.
Pe jumătate de an	6 „
Pentru agricultori pe an 6 „	
Pentru străinătate	16 „

Redacția și administrația:
Vatra Dornei.

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele:

Un rând petit odată	12 bani
De două ori	18 „
De trei ori	24 „
Un număr costă 10 bani.	

S'a dus Nicolai Nicolaievici!

Unul din urzitorii acestui războiu crâncen a fost fără îndoială marele duce Nicolai Nicolaievici, ginerele regelui Nichita din Muntenegru. El personifica așa zicând ideea panslavismului și în jurul lui se strâneau toți aceia, cari printr-un războiu voiau să doboare monarhia noastră, pentru a-i uni pe toți slavii sub oblăduirea țarului. Iar' Nicolai Nicolaievici, promovând ideile aceste ce primejduiau de ani de zile pacea Europei, își câștigase o popularitate deosebită între dușmanii împărăției și nu mai puțin în cercurile conducătoare din Rusia. Influența lui asupra țarului devenise fatală pentru imperiul rusesc și toate asupririle lui i se atribuiă.

În ajungerea scopurilor sale avea el un sprijin bun în soția sa Nastasia, care cu soră sa aduse la curtea din Petersburg agitațiile nebune din Belgrad și Cetinje, cari agitații în primul rând se îndreptau în contra monarhiei noastre. Acuma pe timpul războiului balcanic din 1912 agitațiile lor în contra noastră au fost ajuns atât de departe, încât un războiu cu Rusia părea inevitabil. Cu toate aceste atuncia a reușit partidul păcii din Petersburg, să ne ferească de o înflăcărare generală.

La 1914 agitațiile ajunseră la un grad, unde o întoarcere nu mai era cu putință. Războiul, visat și pregătit de marele duce cu soția sa,

isbucni și era natural, că în fruntea oștirilor rusești a fost pus Nicolai Nicolaievici, fala Rușilor războinici și a panslaviștilor. Acuma își credea el visul împlinit, să poată intra în fruntea oștirilor rusești în Viena, Berlin și Budapesta. Urmărit de ideea aceasta fixă el nu cruța nimic, nici oameni, nici material de războiu, numai ca să-și vadă visul împlinit. Mii și mii de ostași au trebuit fără rost să sângere pentru aceasta fantomă a unui conducător de armată. Dar nici mulțimea ostașilor rusești și a cazacilor n'au putut rupe lanțul apărătorilor noștri, cari țineau strajă puternică pe coamele Carpaților.

A venit apoi vijelia năvalei oștirilor noastre, care i-a spulberat pe Ruși în toate părțile, alungându-i din monarhie peste graniță și aruncându-i în mlaștinele Pripetului. Lungă vreme Nicolai Nicolaievici îmbata lumea cu apă rece, vestind pretutindene, că el nu e învins, că toată retragerea e numai un plan strategic și că armata rusească va opri și va bate pe dușmanul năvălitor. Dar' când au căzut și toate cetățile rusești și armata rusească nu mai avea nici o proptea sigură, a început lumea rusească a se desmetici. Adevărul a trebuit să iasă odată la iveală și atunci zilele comandantului acestei retrageri „strategice“ au fost numărate.

Țarul a trebuit să ia hotărîrea grea, de a-l îndepărta pe nenorocitul comandant al oștirilor sale. L-a numit vicerege al Caucazului, trimi-

țându-l la celălalt capăt al împărăției, departe de oștirile ce le comandase atât de rău, și s'a pus singur în fruntea oștirilor înfrânte.

Astfel s'a dus Nicolai Nicolaievici, care nenorocise atâta lume de oameni! Și cu el s'a dus o proptea a acelora, cari vrau războiu sub orice preț.

Această schimbare în conducerea armatei rusești va trebui să facă o impresie adâncă și în statele balcanice și în primul rând în România, unde în cercurile rusofile Nicolai Nicolaievici se bucura de o popularitate ca în Rusia. Admiratorii strategiei marelui duce se vor desmetici poate ca și cercurile conducătoare din Rusia, înțelegând că nu pot să meargă alături cu o armată învinsă, desorganizată și demoralizată. Dacă Nicolai Nicolaievici a trebuit să meargă, n'a făcut-o el aceasta de bună voie și prin faptul că țarul însuși s'a pus în fruntea oștirilor sale s'a dovedit în deajuns, că armata rusească a fost învinsă. Adevărurile aceste trebuie să pătrundă și până în acele cercuri românești, cari pentru o fantomă oarecare sunt gata a jertfi țarului chiar Moldova întreagă.

S'a dus Nicolai Nicolaievici, și cu el prop-teaua puternică a agitatorilor din București și Sofia, spulberându-se visul urzitorilor acestui războiu!...

O săptămână de războiu.

Vatra Dornei, în 16 Septemvrie.

Oștirile generalilor Pflanzer-Baltin, Bothmer și Böhm-Ermolli au avut de întâmpinat lupte grele săptămâna aceasta. Rușii adunând pe frontul acesta multă armată, au început a năvăli cu o înverșunare nemaipomenită asupra oștirilor noastre, oprind în unele părți înaintarea noastră.

Armata generalului Pflanzer-Baltin, care în timpul din urmă pornise dela riul Zlota Lipa spre granița Rusiei, a trecut riul Strypa și a început în unele locuri a se așeza pe riul Sirete, când începu năvala Rușilor. Cu o vitejie nemai pomănită oștirile noastre viteze au știut a înfrunta toate atacurile, ținând pozițiunile câștigate. În fața orașului Tarnopol oștirile noastre în unire cu oștiri germane sub comanda generalului Bothmer au fost oprite de mulțimea mare a oștirilor rusești în înaintarea lor. Dar n'au putut fi respinse. Rușii cari nu cruță oamenii lor la atacuri, s'au ales cu pierderi mari, trebuind să stea în loc. Spre nord armata generalului Böhm-Ermolli a respins pe Ruși mai departe spre răsărit înaintând mereu spre cetatea a treia din Wolhynia, Kowno, după ce luase cele două cetăți Luck și Dubno.

Armatele cari stau sub comanda generalilor Mackensen, prințul Leopold de Bavaria, și Hindenburg înaintază mereu spre liniile principale, care leagă frontul rusec cu centrele Rusiei, Petersburg și Moscva.

Armata feldmareșalului Hindenburg în unele locuri a ajuns până la linia de fier Wilna-Dünaburg Petersburg, tăindu-se astfel Rușilor una din cele mai principale legături. De Wilna, un centru de căi ferate foarte însemnat, Nemții s'au apropiat până la 20 km. Deasemenea se apropie oștirile germane de Riga, în jurul căreia se așteaptă lupte grele.

*

Foiță.

De demult...

Hei, doamne, ce vremuri, ce vremuri ajunsei să văd și eu, om trăit în lumea asta nu șagă, dragii mei, ne zicea moș Neagu.

Eram într-o sară la desfăcut de păpușoiu. O standoală mare gospodărească unde ne strângeam în tot anul pe vremea clăcilor, seri frumoase ca acelea cu șagi, cu cântări, cu câte-o tropăică la vioara lui Stan lăutariul, să ți se mai desmortească ciolanele de stat, și de nu ne spuneau cucoșii că soarele își scoate capul de sub nori, și ne mâna la vetrele noastre, parecă nu ne-am mai fi despărțit.

Desfăcea, încet, trecut fiecare cu gândul la gri-jile și nevoile lui, numai moș Neagu rupea din când, în când tăcerea, ne mai spunea câte-o glumă și cerca să ne scoată câte-un zimbet de pe buzele înghețate.

Ne povestea de pe vremea lui, cât de bine era de trăit pe-atunci. Atunci oamenii nu mai știau de războaie și nu se mai deslipeau dela vetrele lor. Își păzeau gospodăria, își arau pământul lăsat din străbuni și trăiau în belșug și'n pace. Vedeți, dragile mele, mai demult, oamenii erau mai cu dreptate, cu mai multă credință în Dumnezeu și dă, dacă și nu știau multe, nu auziseră de țara moscalului sau a franțuzului, da erau mulțamiți cu cei din satul lor, și cu megieșii dintr'a doilea sat. Da amu, unu-i mai mare decât altu norodu se' mulțește, tineretu îi buiac și cum a mai încăpe loc pentru tăți să fie mari și tari. Atunci era de trăit! Când venea vremea desfăcutului, apoi nu-l mai puteai ține pe nime în casă serile. Unde erau poveștile mai multe și glumele mai sărate, iar Stan lăutariul meșter la vioara lui acolo eram tăți, apoi ne mergea vestea în sat. Eram ce-i drept și harnici la desfăcut, nu numai la nebunii. Și-apoi să fi văzut fetele, cum se puneau pe 'ntrecute una pe 'alta și'n feliul ista

După lungă tăcere au început Nemții a se mișca pe frontul franțuzesc. Armata princepelui de coroană german a dat în 8 Septembrie în Argonii o luptă crâncenă în care francezii au fost învinși și scoși din întăriturile lor. 2000 prizonieri și 48 mașini de împușcat au rămas în mâinile Nemților. Și în alte locuri s'au dat lupte mai serioase, în care Nemții au rămas învingători.

Mașinele de sburat ale Nemților au bombardat în câteva rînduri Londra cu mare succes.

*

Pe frontul italian și la Dardanela s'au dat lupte mai mari, la cari însă situația a rămas neschimbată.

Legionarii români din Bucovina.

Era pe la sfârșitul lui Noemvrie anul trecut. Bucovina gemea sub greutatea războiului, pe care Rușii țineau cu orice preț să-l strămute aci.

Cu puțin mai înainte Cernăuții fuseseră curățiți de inyazia moscălească.

În toată Bucovina clocotea ura contra năvălitorilor barbari din întinsele stepe rusești, cari vroiau cu tot dinadinsul să-și înfigă ghiarele în această țărișoară cu o populație liniștită și preocupată exclusiv de gândul cinstit și curat al apărării scumpei vetre strămoșești.

Veștile alarmante se scurgeau cu rapiditate. Se auzia că Rușii sunt în spatele Cernăuților și că n'au părăsit ideea unui asalt disperat asupra capitalei Bucovinei, de unde vor putea mai ușor să invadeze în partea de sud a țării, adică în ținuturile românești.

În țară era neliniște. Fiecare vedea nouri negri pe orizont. În acest timp de restriște, populația ro-

mergea lucru cu spor. Le găteam cu săgile de să faceau câte-odată roșe ca trandafirul, dar las' că nici ele nu se lăsau mai jos decât noi. Mi-aduc aminte era una, Leana, o fată înaltă, subțirică cu niște ochi, când se uita la tine îți treceau fiori, harnică ca focul, întrecea pe toate cu vorba-i repede și ori când gata, și punea mulți băieți pe cercare, bat'o pîrdalnicu.

Ascultam vorba lui moș Neagu și parecă prea multe ne povestise din vremile bune. O fi avînd dreptate moș Neagu își zicea fiecare în gândul său. Ne cearcă Dumnezeu, poate prea au păcătuit oamenii.

Într'un târziu de noapte ne-am sculat și ne-am dus. O sară frumoasă de Septembrie, liniștită cu ceriul plin de stele. Satul era tăcut și răsuna a pustiu. Din când în când lătratul unui căne răspundea cu'n echo lung până'n depărtări.

A.

mânească din regiunea munților ia o hotărîre eroică; Într'un avînt de patriotism neprihănit, muntenii se adună într'un mare sfat la Suceava și hotărăsc înființarea unui corp de legionari români, cari să țină piept unei năvale nouă a dușmanului în inima Bucovinei.

Peste o săptămână am fost la juruirea corpului de voluntari, visat de chipeșii și voinicii țărani din munții Bucovinei.

La Câmpulung se adunaseră vre-o 10.000 de țărani. Nu toți fuseseră însă capabili să înfrunte greutățile unei campanii. Fiind mulți respinși de către ofițerul însărcinat cu recrutarea lor, am văzut cum se rugau să nu fie îndepărtați. Vroiau să-și servească Împăratul și să se opună unei încălcări a pămîntului lor scump.

Erau și mulți bătrâni între dînșii. Cu multă greutate au trebuit să fie convinși, că serviciul, pentru care se angajează, nu e tocmai ușor.

Au depus jurămîntul. Era ceva solemn și înălțător.

I-am văzut apoi pe lucru. A fost un războiu greu, pe care Rușii au avut să-l înfrunte, căci profetirea înaintării lor în inima Bucovinei s'a îndeplinit, fiind ei peste scurt alungați chiar cu ajutorul legionarilor.

Ceva mai târziu am citit în ziarele din București, cari au menirea să'nbețe lumea cu apă rece, că legionarii au fost tratați de către Ruși ca nefiind ostași, de oarece luptau în haine țărănești, și că mai toți ar fi fugit în România, cu arme cu tot.

Că legionarii au fost tratați drept revoluționari de către Ruși, nu ne miră, știut fiind că Rușii taie și spânzură pe toți acei ce nu vor să trădeze interesele vitale ale patriei lor. Nu pentru că legionarii n'au făcut parte din armata austriacă, au gustat un regim adevărat moscălesc, dar pentru simplul motiv că țărani români — cari purtau insignia de glotași — s'au opus să facă spionajie în favoarea Rușilor.

Capitolul legionarilor români în războiul contra Rușilor este foarte interesant și va fi amintit la locul de onoare în istoria acestui războiu.

O aserțiune trebuie spulberată și anume: S'a zis că legionarii au fugit în România.

Ziarelor rusofile le place să răspândească această gogoriță, uitînd că legiunea română mai trăiește încă și că se uită cu scîrbă la acei ce pun la îndoială sentimentele lor.

Legiunea face astăzi serviciul de gloată în Bucovina. Am fost în lagărul lor și le-am pus sub ochi ceea ce se vorbește despre dînșii în București.

Dumitru Curuț, un muntean din districtul Câmpulungului, îmi povestește că compania lui a fost surprinsă de Ruși și pentru a nu cădea într'o capcană, întreaga companie a trecut frontiera în România, unde grănicerii și jandarmii i-au tratat drept prizonieri. Erau cât pe ce să fie transportați la Șipote, când prin-

tr'o întâmplare fericită au reușit să scape, reîntorcându-se pe pământul Bucovinei, unde au dat din nou piept cu Rușii, pe cari i-au izgonit dintr'o pozițiune puternică. Au adus atunci 40 de Ruși prizonieri.

Astăzi legionarii sunt împărțiți în armata regulată, dar nu s'au depărtat de pe teritoriul Bucovinei, ci conform jurământului, ei vor să-și dea viața pentru apărarea vetrei lor strămoșești. Romulus.

„Foaia Poporului“ să nu lipsească din nici o casă țărănească.

Scrisoare de pe câmpul de războiu.

Iscusița minunată și bărbăția Românului.

— 12 August 1915.

Stimate dle redactor!

Am fericirea de-a primi și eu aici pe câmpul de luptă prețiosul dvoastre ziar, începând cu Nr. din 4 August, abonat ca dar de către fratele meu, pentru mine. Cetind în Nr.ii din zilele trecute despre vitejiile românești dela Ivangorod — unde s'au distins atât de brav frații noștri Ardeleni — mi s'a umplut sufletul de bucurie, căci doar le cunosc firea fratilor de pretutindeni, iar mai ales în astfel de cazuri de jertfire de sine, Românul stă la primul loc.

Dle redactor! Imi iau voie, ca să arăt și eu o faptă românească, din multele ce le-am făcut, nu cu arma, căci nu am avut onoarea ca să lucr cu arma, ci pe alte cărări. Eram în Serbia, la secțiunea lucrătorilor; prin luna Octomvrie 1914. Intr'o bună dimineață vine porunca să meargă 80 de feciori din secțiunea noastră ca să facă pâne. Să se anunțe brutarii! Dar cine era brutar? Ferește Doamne! Nu-i nimeni? Nu-i! Apoi tu Ioane, și tu Petre, și tu Ghiță, tu, tu, tu... 80 de feciori, cari au fost numiți de către dnii ofițeri... Sacul în spate și la drum băete! Credeam că noi vom trece Sava, dar o apucărăm către linia de foc.

Am mers în un sat vecin Sevarice, acolo era comanda brigadei. Aici a și fost căutat locul pentru lucrat pâne: o casă spartă și o curte fără gard. Acesta era locul hotărit. Cuptoare de copt și celelalte instrumente, ca'n drumul mare, Știți feciori să faceți cuptori pentru copt? Alt ponoslu. Nici una, nici alta. D'apoi c'un gând că, Românul ce voiește și face, răspundem: „Vom face!“

Lăsăm bagajele jos și ne apucăm de lucru. Ne-am măsurat locul pentru 8 cuptoare mari. „Băieți: arătați ce poate Românul!“ — striga sergentul nostru, când deodată se auzi un tunet afund, cu vâjâit tras după el, care era îndreptat chiar în direcția noastră, dar

având distanța prea mare, a trecut peste noi și s'a afundat în pământ. Ne-a ochit Sărbul, fire-ar al dracului, spuneam noi, au tras una, două, nu știu câte, dar toate au dat greș.

Noi lucrăm mai departe: unii s'au dus în sat, ca să adune instrumentele de lipsă, fără nici o trăsură, ci numai cu brațele am adunat tot materialul de lipsă, case întregi dela vecini, le-am tras pe rol, în curtea noastră, nedesfăcute, pentru hambare de pâne, și făină. Lucram la cuptoare, pe cari le-am zidit cu boltă deasupra, și de desubt pardosite cu cărămidă, lucru solid.

În toată ziua ne cerceta domnul general și ne admira zicând: „Alles Professionisten“, căci noi lucrăm cu zor: unii zideau cuptoarele, alții lucrau la troci pentru aluat, alții făceau lopeți pentru aruncat pânea în cuptor, unii așezau casele adunate la locul lor, și le acoperiau. Tot omul își avea meseria lui ca și când cu ea 'n mână s'ar fi crescut. Toți ofițerii cari ne-au cercetat ne admirau. 80 de feciori am fost cu tot cu cei 4 subofițeri, toți Români, economi de pământ, fără nici o profesiune. Neavând nici o trăsură măcar și totuș în 10 zile am gătat toate lucrările. Măcar că în toată ziua ne trimitea vecinul plocoane. Chiar lucrând pe vârful coșului (hornului) celui mare, trimitea cuscru Petru un râios de granat, care când ajunsese deasupra capetelor noastre, îi strigai: Stai! sburlitul! Stai, ce fugi? Să arunc bratul pe tine!

Așa am lucrat 10 zile prin gloanțe, am făcut 8 cuptoare mari, cu diametrul de 80 pâni unu, acoperite cu șapron de cărămidă, coșurile (hornurile) trase prin pământ și scoase toate în un coș (horn) mare la fabrică, 2 hambare pentru pâne, 1 pentru făină, lucrătoare, apoi 4 troci mari scobite din lemn întreg pentru dospirea aluatului, scânduri, lopeți, drugii, cântare pentru pâne cu datul și firma brutăriei și curtea toată îngădită cu palanc (scânduri).

Toate aceste lucrări au fost gata în 10 zile. Când a fost totul gata, a fost un lucru de minune, ceea ce dovedește drapelul nostru primit dela comanda corpului de armată având inscripția scrisă în nemțește și ungurește:

„Prima fabrică de pâne austro-ungară în Serbia“.

Când am pus fabrica în lucrare, făceam pâne s'o mânânci cu ochii. Dar lucrăm numai noaptea, ca să nu se vadă fumul, iar ziua mai ferbeam câte un căzan de rachiu, că închinând, să mai uităm cele năcazuri, apoi câte un gărlan (purcel) tânăr grăsuț în frigare. Când ospățul era la culme, ne mai aminteam de viața din zilele de pace, de petrecerile de dans cu atâtea fete dragi, cari acum cu ocaziunea războiului au rămas orfane de iubiții lor.

Când a fost gata fabrica, 30 dintre ai noștri s'au dus la moară în comuna Pricinovaci. Acolo au găsit o moară la care era și un locomotiv, dar toate lucrurile deșirate, ca în războiu. Ai noștri le-au alcătuit toate la loc, în loc de curele au cusut pânză tare, au

dat foc la locomotiv, și — fă făină copile! 30 oameni făceau făină, iar 50 la pâne. Așa am lucrat 4 săptămâni aici.

Cu astfel de fapte se știe destinge Românul și când el nu-i chemat să lupte cu arma.

Petru Purecu, acum pe câmpul de luptă de nord, de naștere din comuna Ticvanul-mare.

(Din „Românul.“)

Cântece de războiu.

I.

În șanțul de luptă.
Nori de neguri mă 'nvălesc,
Aprig tunul bate,
Dragi căseni, eu Vă doresc
Multă sănătate.

Eu sunt unul dintre toți,
Ce luptăm ca unul,
Mănuind pentru nepoți
Puștile și tunul.

Am arat cu tunul greu
Văile și munții,
Și arăm încă mereu
În sudoarea frunții.

Pentru țară și împărat
Ne luptăm cu toții,
Cum strămoșii s'au luptat,
S'or lupta nepoții.

Căci Românului i-e sfânt
Plugul său și satul,
Și i-s sfinte pe pământ
Țara și 'mpăratul.

(Un erou mort pe câmpul de luptă.)

II.

Frunză verde de trifoiu
Fost-a Rusu pe la noi.
Trei zile până 'n Crăciun
Era plin de Ruși 'n drum.
Mă uitam pe drum în sus
Venea trupa dela Rus,
Mă uitam pe drum în vale
Veniau tot cazaci călare.
La noi la jandarmerie
Era cazaci peste o mie,
Îmbrăcați toți cu cojoc
Ca dracii la iarmaroc;
Toți voioși și toți râdeau
Și la Dorna se duceau.
Și la Dorna de-o ajuns,
Pe toți movilă i-o pus.

Și pe cei ce-o mai scăpat,
Austriații s'o rădăcat,
Și pe toți i-o înturnat.
Înapoi mergeau scârbiți,
Dar' ai noștri toți gătiți
Cu floricele 'n „ceapiți“
Și la cai cu năfrămiți,
Cu puștile 'ncărcate.
De l'o dus pe Rus departe!

(Iacob Apostol, ostaș din Arbore.)

III.

Frunză verde de măr dulce
Ești mândruță până la cruce
Să vezi Neamțul cum ne duce
Cu pușcuța bună nouă
Cu mânduru îmbrăcați
Și cu ochi lăcrămați.
Ne duce pe drum în sus
Peste văi și peste munți
Și ne toarnă 'n foc la Rus.
Foaie verde sololie
Mândrulița mea
Suie 'n deal și mi-i vedea
Săraca viața mea
Cum mă duc în foc cu ea.
Sus e foc și jos e sânge
Să vezi mândruță zău c'ai plânge
Dimineața plumbii cură
Voinicii pe jos căzură.
Frunză verde lemn uscat
Câtă câmpie am călcat
N'am mai văzut loc curat
Numai sânge de scăldat
Sânge de voinici ca mine;
Au murit prin țări străine
Fără lumină de seu
Fără om din satul său
Fără lumină de ceară
Fără om dintr'a lui țară
Foaie verde de-un dudău
Pe drumu care merg eu
Nu-i fântână nici pârâu
Numai sânge până la brâu.
Frunză verde de cicoare
Când e-o zi de sărbătoare
Atunci ținem foc mai mare.
Frunză verde lemn uscat
Rău maică m'ai blăstămat
Că tare sunt străinătăți
Depart de-al meu sat
De-am venit din a mea țară
Să umblu prin foc și pară
Și să-mi duc viața amară.
Frunză verde solcelie

N'am gândit în lumea mea
C'oiu ajunge eu așa.
Frunză verde cireșele
M'ajunge un dor și-o jale
După a mele neamurile;
Unde-s eu și unde-s ele?
Ele stau în sat la mine
Eu în foc în țări străine.
Când eu mi-aduc aminte
De trau de dinainte
Săracile zilele mele
Cum le petrec de cu jale
Bucuros am mere acasă.
Da Italia nu ne lasă.

(Lazar alui George Rîpă, Teodoreștie.)

IV.

Frunză verde, trei migdale
Vine-un căpitan călare
Și strigă 'n gura mare:
Hai feciori, să „șturmuim“
Și pe Ruși să-i prăpădim.
Frunză verde trei granate
A noastre tunuri din cetate
Când apucă a se bate,
Când pușcă ele cu șrapnele
Frunza, iarba toată piere
Și când pușcă cu granate
Inima în piept îți bate,
Că granata unde pică
Piatra'n munte se despică
Și granata unde cade
Și apa'n dunăre scade.
Frunză verde, lemn uscat
Cinci zile 'n foc am stat
Și'n a șesa m'au 'npușcat.
Frunză verde de trifoiu
Când ne văd Rușii pe noi,
Feciori mândri și înalți,
Cu haine sure îmbrăcați
Tăți strigă 'n gura mare:
Haideți să fugim peste hotare,
Că vin Austrieii îndată
Cu baioneta lor cea lată.
Frunză verde de răchită
Dela Ruși tare mulți pică.
Dela noi pică doi trii,
Dela Rusu sute și mii!

(Ion a Vasile Ștreangă, Frătăuțul-nou).

Știri mărunte.

Victor Rusu, ale cărui isprăvi vitejești le-am povestit în numerii 6 și 7 ai gazetei noastre, a fost avansat la gradul de căpitan.

Avansare. Directorul gimnaziului românesc din Cernăuți, d-nul Teodor Bujor, care dela începutul războiului a fost mobilizat, a fost numit căpitan.

Decorați. Cu medalia de argint pentru vitejie cl. II. au fost decorați: infanteriștii George Degerat și Vasile Sidoriac dela reg. nr. 15; vicesergenții Vasile Percec, Filip Trifo și Constantin Moroșan dela jandarmerie și sergentul George Voitco dela comanda de glosași nr. 22.

Dela regimentul nr. 22. Regimentul nr. 22 din Cernăuți, care în cea mai mare parte se compune din Români, a dat dovezi nestrămutate de vitejie în acest războiu crâncen, luptând până acuma aproape în toate locurile în contra Rușilor. Aceasta o dovedește numărul mare de decorații ce și-a câștigat acest regiment. Până în luna lui Faur al anului acestuia au fost dela acest regiment decorați cu medalia de aur pentru vitejie 5 ostași; cu medalia de argint cl. I. 60, cu medalia de argint clasa II 100 și cu medalia de bronz 200 de ostași. De atunci numărul acestor decorații va fi sporit de sigur foarte mult.

Liceul de fete din Câmpulung. Comitetul liceal aduce la cunoștință, că odată cu deschiderea gimnaziului se va deschide și liceul particular de fete sub conducerea probată a prof. dr. Iancu cav. de Cuparencu. Înscrierile precum și examenele de primire au loc în 17 și 18 Septembrie în școala populară de fete între orele 2—4 d. a. Taxa școlară e o 100 coroane pentru un semestru, care se poate solvi și anticipativ în rate lunare. Fiind un număr corespunzător de eleve poate urma o reducere. Taxa de înscriere e 4 coroane. Dreptul de publicitate e deja asigurat.

Calendarul săptămânei.

Septembrie.

Stil nou	stil vechiu		
19	Duminică	Eudoxia	6 Sept.
20	Luni	Sozont	7 „
21	Marti	✝ Nașt. M. D.	8 „
22	Miercuri	Sf. Ioachim și Ana	9 „
23	Joi	Minodora	10 „
24	Vineri	Teodora	11 „
25	Sâmbătă	Autonom	12 „

Rugăm să ni se trimită spre publicare scrisori sau cântece trimise acasă sau la cunoscuți dela soldații din războiu. Pe toate le vom publica bucuroși.

Jertfele noastre pentru patrie

din listele de pierderi Nr. 207—214.

(Urmare.)

Răniți:

Moroșan George, reg. 41, comp. 2.
 Moroșan Constantin, reg. 41, comp. 1.
 Moroșan Vasile, sergent, reg. 41, comp. 2.
 Muntean Vasile, reg. 41, comp. 2.
 Morariu Nicolai, bat. de vânători 27.
 Morariu Mihai, bat. de vânători, 27.
 Moroșan Toma, bat. de vânători 27.
 Moroșan Precup, bat. de vânători 27.
 Muntean Grigorie, bat. de vânători 27.
 Negru Nicolai, bat. de vânători 27.
 Nițan Dumitrie, bat. de vânători 27.
 Nistor Samuil, bat. de vânători 27.
 Nistor George, reg. 41, comp. 3.
 Nița Toma, reg. 41, comp. 2.
 Nicolaescu George, sergent, reg. 33 de can., Costișa
 Olinic Dumitru, reg. 41, comp. 3.
 Odochean Ioan, bat. de vânători 27.
 Pop Ioan, bat. de vânători 27.
 Popescu Nicolai, bat. de vânători 27.
 Pelaghian Vasile, reg. 41, comp. 2.
 Pentescu Ioan, reg. 41, comp. 2.
 Pentiuc Calistrat, reg. 41, comp. 2.
 Pîrcu Dumitru, reg. 41, comp. 3.
 Piticariu Mașteiu, reg. 41, comp. 3.
 Popa Moisi, reg. 41, comp. 3.
 Popa Vasile, reg. 41, comp. 3.
 Popescu Toader, reg. 41, comp. 2.
 Popescu Dumitru, reg. 41, comp. 3.
 Popescu Ștefan, reg. 41, comp. 3.
 Popescu Toader, reg. 41, comp. 1.
 Popuța Toader, reg. 41, comp. 2.
 Prislopan Toader, reg. 41, comp. 2.
 Procopovici Victor, reg. 41, comp. 1.
 Puha Ichim, reg. 41, comp. 1.
 Pavel Andrei, reg. 15, Doroteia.
 Rusu George, corp., reg. 41, comp. 2.
 Solonar Vasile, reg. 36, comp. 3.
 Selegean George, reg. 41, comp. 3.
 Scânteii Leonti, reg. 41, comp. 2.
 Schipor George, reg. 41, comp. 2.
 Schipor Ioan, reg. 41, comp. 4.
 Schipor Ioan, reg. 41, comp. 3.
 Spataru Nicolai, reg. 41, comp. 3.
 Strugari Ilie, reg. 20, comp. 8.
 Strugari Victor, reg. 20, comp. 8.
 Strugari Zaharie, reg. 20, comp. 8.
 Torcuța C., reg. 15, Frătăuții noi.
 Todan Florea, reg. 41, comp. 4.
 Todorean Dumitru, reg. 41, comp. 1.
 Trip Florea, reg. 41, comp. 3.
 Țăran Nicolai, reg. 15, Câmpulung.

Ucrainet George, bat. de vânători 27.
 Ungurean Pavel, bat. de vânători 27.
 Ududec Dimitrie, reg. 41, comp. 1.
 Ursachi Constantin, reg. 41, comp. 2.
 Ursuț Toader, reg. 41, comp. 4.
 Ursan George, reg. 15.

Din listele de pierderi Nr. 215—216.

Morți:

Bodnar Dumitru, reg. 41.
 Danuța Gavril, reg. 41.
 Filip Toader, Mihalcea.
 Grămadă Grigori, reg. 41.
 Lingurari Artemi, reg. 41.
 Lupăștean Pentelei, reg. 41.
 Nistor Ioan, reg. 41.
 Scripcariu Ioan, reg. 41.

Prizonieri:

Bilac Petru a Georgi, Cupca.
 Boca Ioan, Poieni.
 Breabăn Ilarion, Horodnic.
 Buburuzan Emilian, Poieni.
 Bucevschi Dionisie, St. Onufri.
 Croitoriu Ioan, dragon, Bosance.
 Crețu Trifon, Poieni.
 Leahu Georgi, Părhauf.
 Lupan Alexandru, Poieni.
 Motrescu Vasile, Ciudeiu.
 Motrescu George, Ciudeiu.
 Pentelescu Dumitru, Părhauf.
 Pentelescu Emilian, Părhauf.
 Ștefanet Petru, Boian.
 Stotar Archip, Volovăț.
 Stotar Ioan, Volovăț.
 Stotar Nichita, Volovăț.
 Tipa Ilie, Soloneț.
 Tipa Maxim, Soloneț.

Răniți:

Anca George, reg. 41.
 Apetri Mardari, reg. 41.
 Ardelean Toader, reg. 41.
 Avram Mihai, reg. 41.
 Băițan George, reg. 41.
 Barbuța Ștefan, reg. 41.
 Belmeș Vasile, Corești.
 Berciuc Nicolai, reg. 41.
 Bicu George, reg. 41.
 Bîlăndu Nicolai, reg. 41.
 Blidar moisi, reg. 41.
 Bobul George, reg. 41.
 Bodea George, reg. 41.
 Bodea Vasile, reg. 41.
 Bodiul Ignatie, reg. 41.
 Bodnar Petru, reg. 41.
 Bodnar Simion, reg. 41.

Bogdan Ilie, reg. 41.
 Boghia Dumitru, reg. 41.
 Bondar Lazăr, reg. 41.
 Bujorean Iordachi, reg. 41.
 Broștean Ilie, reg. 41.
 Buliga Mihai, reg. 41.
 Bulbuc Pavel, reg. 41.
 Burla George Ciudeiu.
 Cârdei Ioan, reg. 41.
 Chifan Constantin, reg. 41.
 Chirțu Toader, reg. 41.
 Cârstean Gavril, reg. 41.
 Concescul Ilie, reg. 41.
 Carliciuc Ioan, reg. 41.
 Cozubaș George, Țureni.
 Crițau Mihai, reg. 41.
 Cuciurean Silvestru, Ciudeiu.
 Cuciurean George, reg. 41.
 Cucu Ioan, reg. 41.
 Doba Teodor, reg. 41.
 Dranca David, reg. 41.
 Filip George, reg. 41.
 Grosariu Nicolai, Sirete.
 Groza Macovei, reg. 41.
 Groza Mihai, reg. 41.
 Hanceriu Andrei, reg. 41.
 Hatnean Vasile, reg. 41.
 Huțan Georg-, reg. 41.
 Huțuleac George, reg. 41.
 Ignatescu George, reg. 41.
 Ignatescu Nicolai, reg. 41.
 Irimescul Sava, reg. 41.
 Irimescul Vasile, reg. 41.
 Ivaneț George, reg. 41.
 Iurcu Cumitrie, reg. 41.
 Lazurca Simion, Calafindești.
 Leonti Andrei, Calafindești.
 Lucaci George, reg. 41.
 Luncan Vasile, reg. 41.
 Lupan Florea, reg. 41.
 Lupăștean Nicolai, reg. 41.
 Lungu Vasile, Cestina.
 Marcu George, Cupca.
 Matea Vasile, reg. 41.
 Morariu Porfirie, reg. 41.
 Motrescul Pentelei, reg. 41.
 Naherniac Petru, reg. 41.
 Negruț Mihai, reg. 41.
 Nica George, reg. 41.
 Nica Mihai, reg. 41.
 Nistor Dumitru, reg. 41.
 Nistor Silvestru, reg. 41.
 Oniga Alexandru, reg. 41.
 Papuc Vasile, reg. 41.

Patraș Iosif, reg. 41.
 Penteleiciuc Lazăr, reg. 41.
 Pentiuc Pancratie, reg. 41.
 Petriuc Andrii, reg. 41.
 Pițul Ioan, reg. 41.
 Pițul Petru, reg. 41.
 Popovici Ioan, Calafindești.
 Popp Mihai, reg. 41.
 Procop Lazăr, reg. 41.
 Rusu Iftimie, reg. 41.
 Rusu Samuil, reg. 41.
 Sava Vasile, Costâna.
 Schipor Dumitru, reg. 41.
 Stefaniuc Traian, reg. 41.
 Tudan Constantin, reg. 41.
 Turcu Filimon, reg. 41.
 Țibilean Ioan, reg. 41.
 Țugui George, reg. 41.
 Țurcan Vasile, reg. 41.
 Varzariu Constantin, reg. 41.

Ultime știri din răsboiu.

Comunicate oficiale de biroul de corespondență.

Frontul rusesc.

Viena, 16. Sept.

Toate încercările Rușilor de a năvăli asupra frontului nostru din Galiția răsăriteană, remaseră zădărnice. îndreptând ieri dușmanul atacurile sale de artilerie asupra frontului nostru dela Strypa mijlocie, fu respins cu toate încordările lui! la aceasta reușită au merit trupele noastre dela capul podului din Buczacz și din regiunea Zalosce. Luând satul Cebrow, care se află 20 km de Zalnse, cu asalt, am făcut 11 oficeri și 1900 soldați prizonieri și am capturat și trei mitraliere. În Wolhinia așisdere avem succese. La Nowoaleksinia fură alungați Rușii din tranșee de reg. 85 de infanterie. La Nowopaczajew i-a succes dușmanului alaltă ieri să treacă în unele puncte pe malul vestic al râului Ihwa; dar ieri fu respins îndărăpt cu pierderi mari. Pe lângă reg. 32 de inf. și batalionul 29 de vânători, principalul merit la acest succes i-se cuvine regimentului 2 de gloată din Linz.

Frontul italian.

Situația neschimbată. Încercările Italienilor de-a încunjura pozițiile noastre la Montepiano în spre răsărit, au fost zădărnice.

Redactor responsabil: dr. Aurel cav. de Onciul.

Editor și proprietar: „Partidul Țărănesc“ din Bucovina. — Tipografia „Școala Română“ din Câmpulung.